

eventuelního, totiž pro případ, že by žal. úřad neuznal na nabytí čsl. stát. občanství podle § 1 č. 1.

Ani ze správních spisů, ani z nař. rozhodnutí není patrné, že by se úřad touto otázkou byl zabýval, tím méně jaké stanovisko k ní zaujal; zda nehleděl k ní proto, že z obsahu žádosti nepostřehl, že st-l mni přivést k platnosti svůj nárok na čsl. stát. občanství v první řadě z tohoto důvodu, či zda pomlčev o tom ve svém výroku, zamýšlel tím nárok ten popřít. V tom případě scházel by však opět veškerý podklad pro posouzení, jak žal. úřad k svému negativnímu závěru dospěl, zda stalo se tak proto, že nepokládal skutkové okolnosti st-lova tvrzení za dané, či zda dal se vésti úvahami o právní povaze onoho usnesení městské rady v B. z roku 1919, zejména jakožto výroku konstitutivního nebo deklaratorního, či zda posléze přihlížel k momentům jiným.

Jest tudíž výrok v odpor vzatý v tomto směru neúplný nevyčerpává obsah žádosti, o níž byl vydán, případně neobsahuje důvodů, z nichž by strana a nss mohl posouditi jeho správnost a zákonitost, pročež bylo jej zrušiti podle § 6

Pokud jde o druhou část nař. rozhodnutí, jímž totiž žal. úřad vyslovil neplatnost domovského listu st-li vydaného, jest výrok ten pouhým důsledkem první části, již odepřeno bylo st-li zdejší státní občanství. Ježto však v tomto bodu výrok ten byl zrušen, bylo zrušiti i druhou část na něm závislou, pro niž směrodatné bude opět, k jakému závěru úřad nyní dojde.

č. 2462.

Státní úředníci. — Řízení před nss-em (Podk. Rus): I. Není nepřipustná podle § 3 lit. f) zákona o ss stížnost propuštěného župního úředníka do rozhodnutí úřadu, kterým zamítnuta byla jeho žádost za reaktivaci. — II. Bývalý župní úředník, propuštěný pro nesložení slibu, nemá nároku na reaktivaci.

(Nález ze dne 7. června 1923 č. 7559.)

Prejudikatura: Boh. 2387 adm.

Věc: Jakub K. v Berehově proti civilní správě Podkarpatské Rusi o převzetí do státní služby.

Výrok: Stížnost se zamítá jednak jako nepřipustná, jednak jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad opětnou žádost st-lovu o přijetí do státní služby republiky čsl.

Rozhoduje o stížnosti zabýval se nss předem formálními námitkami vznesenými v odvodním spise, o nichž uvážil takto: — — —

Bez důvodná jest námitka opírající se o § 3 lit. f) zák. o ss, neboť jak ze stížnosti lze souditi, st-l zamýšlí patrně dovolávati se ochrany před ujmu, jež jeho nepřevzetím byla mu spáchána na jeho domnělých právech založených dřívějším služebním poměrem a předmětem jeho stížnosti není jmenovací akt žal. úřadu jako takový, nýbrž to, že úřad odmítnuv reaktivovati st-le, porušil tím neprávem jeho domnělá práva na obnovení služebního poměru neprávem přerušného.

Bezdůvodně dovolává se však žal. úřad i ustanovení § 2 zák. o ss, neboť byť i st-l domáhal se svým podáním téhož nároku, o němž bylo již žal. úřadem dříve, totiž 30. prosince 1920 rozhodnuto, je ze správních spisů patrné, že úřad o žádosti té nové šetření konal a znovu meritorně rozhodl, byť i z důvodů podstatně týchž. Jeví se tudíž nař. nyní výrok býti novým, samostatným rozhodnutím, nikoli snad pouhým odkazem k výroku dřívějšímu již pravoplatnému a není podle § 2 zák. o ss překážky, proč by nss k přezkoumání výroku toho nemohl přikročit, nehledí-li se ani k tomu, že ze správních spisů není patrné, zda onen dřívější výrok byl st-li doručen.

Ve věci samé shledal však nss stížnost bezdůvodnou.

Nesporno jest, že st-l byl ze své služby propuštěn již v květnu 1920. Proti propuštění tomu nepoužil právních prostředků jemu po ruce jsoucích, nabylo tudíž právní moci a nemůže se proto nss zabývatí již otázkou jeho zákonitosti.

Domáhá-li se toho, aby byl přijat nyní do státní služby republiky čsl., stačí poukázati k tomu, že podle zákona z 22. března 1920 č. 210 Sb. a vl. nař. z 27. července 1920 č. 476 Sb. bývalí uherští župní úředníci, jakým st-l nesporně byl, neměli právního nároku na přijetí do státní politické služby ani tehdy, když slib složili, na svých místech byli ponecháni a podali včas žádost v cit. nař. předepsanou, a že přiřazen jim byl podle § 7 cit. nařízení pouze nárok na zaopatřovací požitky za podmínek tam blíže stanovených. Tím méně tudíž může v nedostatku zákonné normy uplatňovati nějaký nárok na převzetí do státní služby úředník ze župní služby pro nesložení slibu pravoplatně propuštěný.

Nevyhověl-li tudíž žal. úřad st-lově žádosti, směřující k převzetí tomu, nezasáhl tím v žádné jeho subjektivní právo, jeho výroku nelze vytýkati nezákonnost a jest tudíž stížnost v tomto směru bezdůvodná

Č. 2463.

Honební právo (Slovensko): * Smlouva o propachtování honitby podle zák. čl. XX : 1883 není perfektní, dokud nebyla županem schválena. Schválení její je ponecháno úvaze úřadu schvalujícího, jenž je však může odepřítí pouze z ohledu na zájmy státu neb obce a z úvahy, že nelze ji srovnati se zákonem. Není nezákonné, když schválení smlouvy pachtovní ve smyslu § 59 zák. čl. XXII: 1886 bylo odepřeno z důvodu, že usnesení zastupitelského sboru o smlouvě nebylo provedeno hlasováním podle jmen.

(Nález ze dne 7. června 1923 č. 9678.)

Věc: Jan Ch. v š. proti županu župy bratislavské v Bratislavě o pronájem obecní honitby.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — — —

Nss neshledal stížnost odůvodněnou, neboť podle § 3 zák. čl. XX : 1883 sluší při pronájmu obecní honitby postupovati dle § 110 zák. čl.